

Οι «Θερμοπύλες» του Έβρου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Η 26η του μηνός Σεπτεμβρίου του έτους 1371 ήταν μια ημέρα καθοριστική για την τύχη τόσο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας όσο και για την τύχη των βαλκανικών λαών, που συνασπισμένοι αντιμετώπισαν την προέλαση των Οθωμανών προς τη Δύση στις όχθες του ποταμού Έβρου. Ο Δεσπότης των Σερρών Ιωάννης Ούγγλεσης και ο αδερφός του Βασιλεύς Βουκασίν κατανοώντας την κρισιμότητα των καιρών και την ζοφερή ιστοριοπολιτική πραγματικότητα, επιχείρησαν να αναμετρηθούν με την πρόκληση και να αναχαιτίσουν την πλημμυρίδα των Οθωμανών προς τα δυτικά Βαλκάνια. Μπορεί η έκβαση της μάχης του Έβρου ή της Μαρίτσας στο ακριτικό Ορμένιο να μην ήταν νικηφόρος αλλά έχει πολλαπλό συμβολισμό και μηνύματα, όπως ακριβώς η θυσία του Λεωνίδα και των 300 στις Θερμοπύλες.

Και φέτος, στις 26 του μηνός Σεπτεμβρίου, η Ιερά [**Μητρόπολη Διδυμοτείχου**](#), Ορεστιάδος και Σουφλίου οργάνωσε την τέλεση Μνημοσύνου των φιλοχρίστων **Ηγεμόνων Ιωάννη Ούγγλεση και Βουκασίν** και των συναγωνιστών τους, που έπεσαν στη μάχη του Έβρου. Προηγήθηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του οικείου **Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνού**, στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Γεωργίου Ορμενίου και ακολούθησε η κατάθεση στεφάνου στο μνημείο των πεσόντων.

Την **Δημοκρατία** της Σερβίας εκπροσώπησε η Πρόξενος της Σερβίας στην Θεσσαλονίκη κα **Jasmina Milacic**.

Παρέστησαν ο πρώην Υφυπουργός Εξωτερικών και Βουλευτής Σερρών **Μάρκος Μπόλαρης**

, ο Δήμαρχος Ορεστιάδος **Βασίλειος Μαυρίδης**, ο Αντιδήμαρχος Τριγώνου **Πέτρος Αργυριάδης**, οι υποψήφιοι Δήμαρχοι Ορεστιάδος **Μαρία Γκουγκουσκίδου**, **Διαμαντής Παπαδόπουλος** και ο Διοικητής του 21ου Συντάγματος Συνταγματάρχης **Πέτρος Σκουφάκης**.

Ο Σεβασμιώτατος απευθυνόμενος στους επισήμους και στο πολυπληθές εκκλησίασμα τόνισε ότι η ημέρα αυτή είναι ημέρα μνήμης για τους θυσιασθέντες και ευθύνης δικής μας για να γνωρίσουμε την ιστορία του τόπου μας και να είμεθα έτοιμοι για να υπερασπισθούμε την Πατρίδα και την Πίστη μας, σε μια εποχή, που απειλητικός εμφανίζεται ο ισλαμισμός στα Βαλκάνια.

Πολλή ελπιδοφόρα ήταν η παρουσία εκπροσώπων της μαθητικής κοινότητας του Δημοτικού Σχολείου Δικαίων.

Επίκαιρα μίλησε ο εκπρόσωπος της Μονής Σίμωνος Πέτρας **Ιερομόναχος Ευκαρπίων Σιμωνοπετρίτης**, ο οποίος εκπροσωπών τον Καθηγούμενο της Μονής, έκανε έναν παραλληλισμό της προσωπικότητας του μακαρία τη λήξει γενομένου ευσεβούς και φιλοχρίστου Βασιλέως Ιωάννου Ούγγλεση προς τον τιμώμενο υπό της Εκκλησίας Απόστολο και Ευαγγελιστή Ιωάννη τον Θεολόγο, του οποίου και το όνομα έφερε ο Βασιλεύς. Σημειωτέον ότι για την Μονή Σίμωνος Πέτρας ο Ιωάννης Ούγγλεσης θεωρείται δεύτερος κτίτωρ της Μονής και ευεργέτης της, όπως και άλλων Μονών στο Άγιον Όρος και στις Σέρρες (Μονή Προδρόμου).

Η ομιλία του Μάρκου Μπόλαρη

Στη συνέχεια, το απόγευμα της αυτής ημέρας, στην κατάμεστη από κληρικούς και λαϊκούς αίθουσα του Επισκοπείου Ορεστιάδος μίλησε επίκαιρα με λόγο μεστό και

χειμαρρώδη, ο πρώην Υφυπουργός Εξωτερικών και Βουλευτής Σερρών **Μάρκος Μπόλαρης**, ο οποίος αφού πρώτα αναφέρθηκε στα γεγονότα της μάχης του Ορμενίου προσεγγίζοντας την προσωπικότητα του Δεσπότη των Σερρών Ιωάννη Ούγγλεση τόνισε:

«...Θα μου επιτρέψετε να θεωρήσω ως μείζον συμπέρασμα από την ελάχιστη εντρύφησή μου πάνω σε χρυσόβουλα και τα άλλα ιστορικά τεκμήρια, να εστιάσω ιδιαίτερα την προσοχή όλων στην κοσμοαντίληψη και στην προσωπικότητα, στο ήθος και το ύφος του Δεσπότη των Σερρών Ιωάννη του Ούγγλεση, ο οποίος αναδεικνύεται ως μία προσωπικότητα που βιώνει την ιστορία ως Ρωμίος, μετέχει δημιουργικά του πολιτισμού της Ρωμιοσύνης, χωρίς ποτέ να αποστασιοποιείται από το σερβικό γένος του, αλλά προχωρεί σε ένα βήμα περαιτέρω, ένα βήμα πνευματικό έτσι ώστε να ενσωματώνεται στο ευρύτερο πολιτικό – πολιτισμικό σύνολο της Ρωμιοσύνης, σύνολο που συναποτελείται από την Ορθόδοξη Πίστη, με κεφαλή το Πατριαρχείο στην Κωνσταντινούπολη, από την πολύτιμη Ελληνίδα γλώσσα, που αποτελεί θησαυρό ακένωτο έκφρασης νοημάτων φιλοσοφίας και φιλολογίας, από το πλέγμα των τεχνών, ως έκφραση ζωής, και βέβαια από την αποδοχή του πρωτείου της Κωνσταντινούπολης, σε ένα διοικητικό πολιτικό σύστημα, που ονομάστηκε από σύγχρονους ιστορικούς ως Βυζαντινή Κοινοπολιτεία της Κωνσταντινούπολης, η οποία ως Νέα Ρώμη έχει την διαδοχή στην διαχρονία των αιώνων, τα πρωτοτόκια της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας· μιας Αυτοκρατορίας, που ψυχομαχούσε, αλλά όπως αποδείχθηκε και εκπεσούσα έζησε και εν αιχμαλωσία πορεύεται...

»Οι αδελφοί Βουκασίν και Ιωάννης, ζώντας μέσα σε μια ζοφερή ιστορικοπολιτική πραγματικότητα, συνέλαβαν το μήνυμα της ιστορίας, την κρισιμότητα των καιρών και επιχείρησαν να αναμετρηθούν· να σταματήσουν την πλημμυρίδα των Οθωμανών! Τα στοιχεία αποδεικνύουν ότι γνώριζαν πως η ιστορία, η μοίρα και τα χρόνια τους όρισαν να φυλάξουν πάλιν Θερμοπύλες, αντιμετωπίζοντας τον κίνδυνο από την Ανατολή! Είμαι βέβαιος πως αμφότεροι ψυχανεμίζονταν πως στην εκστρατεία αυτή ή θα νικούσαν ή θα πέθαιναν! Τα ευλαβικά αφιέρωμα του Δεσπότη Ιωάννη Ούγγλεση στα αγιονορείτικα μοναστήρια και οι επικλήσεις του προς την Κυρά Παναγιά για βοήθεια στην επικείμενη σύγκρουση αποδεικνύουν πασιφανώς και μαρτυρούν τούτη την βαθιά επίγνωση της κρισιμότητας του εγχειρήματος που ανέλαβαν...

»Περαίνοντας την ομιλία σε τούτη την ιστορική επέτειο μνήμης, κρατώ την διαπίστωση πως οι θυσίες δε γίνονται ποτέ ματαίως! Ιδιαίτερα οι θυσίες για τα μείζονα, τα κρείττονα, οι θυσίες για την πίστη, την πατρίδα, τον πολιτισμό, την γλώσσα. Άλλωστε τούτες οι θυσίες, οι θυσίες στις Θερμοπύλες και στον Έβρο, σαν φωτεινοί οδηγοί θα λειτουργούν ανά τους αιώνες, διασώζοντας αξίες και ένα άλλο τρόπο ζωής· ένα άλλο βίωμα που καταξιώνει τον άνθρωπο, τέτοιο ώστε ο θάνατος

γι' αυτόν να μη λογίζεται θάνατος!»

